Nyílt levél G. Gyula ÚrnakNémetország

Kedves G. Gyula úr!
(Vezetéknevét és email címét, azaz pontos kilétét, amelyet ön büszkén vállalt, személyes biztonsága érdekében nem osztom meg a kedves olvasókkal.)
Ön a Magyar Televízió Ma Reggel című műsorában történt mai szereplésem kapcsán egy rövid, de "tartalmas" levéllel lepett meg. A levél a következőképpen szól:

"*Morvai Krisztina!*

Buta liba,Gyurcsany bandajanak vagyok tagja.

Üdvözlettel
Gyula"

Soraiban bizonyára arra reagált, hogy én kifejeztem felháborodásomat amiatt, hogy Gyurcsány és bandája, akik sok száz ember súlyos sérüléseiért és önkényes bebörtönzéséért felelnek még mindig nem börtönnaplójukat írják, hanem politikai programokat dolgoznak ki és a hatalomba szándékoznak visszatérni. Nem válaszoltam volna primitív levelecskéjére, ha a véletlen folytán nem hallom meg az ön büszke beszámolóját (szintén öntudatosan bemutatkozva, teljes névvel, címmel) a "Drágabolgárúr" délutáni műsorában arról, hogy ön bizony - noha Németországban él - belépett az ún. Demokratikus Koalícióba, Gyurcsány (azaz a Hibbant Néró) legújabb politikai formációjába.

Részletesen megosztotta felháborodását Drágabolgárúrral azon, hogy én a televízióban csúnyán beszéltem az ön szeretett vezéréről, s büszkén beszámolt a fentebb idézett, nekem írott "frappáns" e-mailjéről. Ezt követően hosszan szörnyülködött azon, hogy Magyarországon a Jobbik sikeres párt, s hogy a Corvinus Egyetemen egymás után két miniszter is leült Jobbikos vezető politikusokkal szakpolitikai vitára. Hangsúlyozta, hogy Németországban hasonló eset nem fordulhatna elő. Nos, kedves Gyula, lehet, hogy Németországban sok minden nem fordulhatna elő, mert ott a Magukfajták végtelen pofátlansága és aljassága előtt meghajolnak, megtörnek a Magunkfajták, akik - mint egész Nyugat Európában - lassan csak a konyhájukban mernek őszintén beszélni, ott is csak suttogva. A Magukfajták elérték, hogy a politikai korrektség és a gyűlöletbeszéd s egyéb szabadságtipró törvények miatt önök szabadon gyalázkodhatnak, szemtelenkedhetnek, s akiket önök nem kedvelnek, azoknak viszont "kuss". Rossz hírem van: Magyarországon nem fogják tudni elérni ezt a helyzetet. Lehet nosztalgiájuk a régi szép idők iránt, amikor elődeik még az ÁVH pincéiben verték pépesre azokat, akik nem voltak rokonszenvesek nekik. De ezeknek az időknek vége. Mint ahogy Gyurcsány rémuralmának, s az SZDSZ/MSZP rémuralmának is vége. Úgy is fogalmazhatnék, hogy a Magukfajták ideje lejárt. El ne feledjem, ön arról is beszámolt, hogy Németországban nagyon szégyelli magát azért, amik manapság Magyarországon történnek. Mondja, Kedves Gyula, akkor nem szégyellte magát, amikor szeretett vezére, a Hibbant Néró szemeket lövetett ki,

lovasrohamot küldött az emberekre, s megakadályozta, hogy az 1956. évi Magyar Forradalom 50. évfordulóján az emberek emlékezni tudjanak? Nem szégyellte magát a 2006. szeptemberi és októberi embervadászatok idején? Vagy akkor, amikor 2006 és 2010 között az ön szellemi és politikai partnerei, elvtársai minden egyes kormányellenes tüntetést erőszakkal vertek le? A jelenlegi magyar kormányt lehet szeretni vagy nem szeretni, de egy tény: Gyurcsány Ferenc és bandája, a saját népére fegyverrel támadók, a nemzet vagyonát elprivatizáló volt kommunista vezérekből lett milliárdosok 2010-ben bezuhantak a történelem pöcegödrébe. A szemkilövető rablóbanda kikerült a hatalomból - az más kérdés, hogy a háttérhatalmak láthatóan változatlanul őket támogatják. De ne tévessze meg önt, hogy a bankok és a multinacionális nagytőke képviseletében eljáró Európai Unió folyamatosan fegyelmezgeti Magyarországot, amióta csak elhangzott a "gazdasági szabadságharc" kifejezés, s amióta csak legalább valami minimális terhet a bankokra és a multikra is kirótt a magyar kormány, példát és ötletet adva más európai országoknak. (Icipicit belezavarva a megszokott képletbe, amelyet a Gyurcsány félék "ortodox" és helyes gazdaságpolitikának tekintenek, s amelynek lényege, hogy a hasznot privatizálják, a költségeket és a kárt pedig államosítják és az adófizető "kisemberekkel" fizettetik meg...). Nem lesz ez örökké így. Minél többet arcátlankodnak a Magukfajták, annál több embernek nyílik ki a szeme, s annál elszántabban fogunk példát mutatni szabadságkeresésből és szabadságszeretetből egymásnak, Európa más nemzeteinek s a világnak. Köszönöm, Gyula, hogy primitív levelével emlékezetett rá: KÜLDETÉSÜNK VAN!

Üdvözlettel:
Morvai Krisztina